विहारमग्रहारं च जालोराख्यं च निर्ममे ॥ ९८ ॥
शचीनरस्तस्य सूनुः क्षितिं क्षितिशचीपतिः ।
ततः श्रीमान् क्षमाशीलो ररक्षाक्षतशासनः ॥ ९९ ॥
राजाग्रहारयोः कर्ता शमांगासाशनारयोः ।
सोऽभूदपुत्रः सूत्रामविष्टरार्द्धसमाश्रयी ॥ १०० ॥
प्रपौत्रः शकुनेस्तस्य भूपतेः प्रपितृव्यजः ।
अथावहदशोकाख्यः सत्यसन्धो वसुन्धरां ॥ १०१ ॥
यः शान्तवृजिनो राजा प्रपन्नो जिनशासनं ।
शुष्कलेऽत्र वितस्ताद्रौ तस्तार स्तूपमण्डलैः ॥ १०२ ॥
धर्मारण्यविहारान्तर्वितस्तात्र पुरेऽभवत् ।
यत् कृत्यं चैत्यमुत्सेधावधि प्राप्यक्षमेक्षणं ॥ १०३ ॥
स षष्ठवत्या गेहानां लक्ष्यैर्लक्ष्मीसमुज्ज्वलैः ।
गरीयसीं पुरीं श्रीमांश्चक्रे श्रीनगरीं नृपः ॥ १०४ ॥
जीर्णां श्रीविजयेशस्य विनिवार्य सुधामयं ।
निष्कल्मषेणाश्ममयः प्राकारो येन कारितः ॥ १०५ ॥
सभायां विजयेशस्य समीपे च विनिर्ममे ।
शान्तावसादः प्रासादावशोकेश्वरसंज्ञितौ ॥ १०६ ॥
म्लेच्छैः संछादिते देशे स तदुच्छित्तये नृपः ।
तपः संतोषिताल्लेभे भूतेशात् सुकृती सुतं ॥ १०७ ॥